

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci vyžiadaného **L. V. v konaní o návrhu krajského prokurátora v Bratislave na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu** prorokoval na neverejnom zasadnutí 16. júla 2009 v Bratislave sťažnosť vyžiadaného L. V. a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadaného L. V. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. júna 2009, sp. zn. 3Ntc 2/2009, rozhodol podľa § 21 ods. 1, ods. 3 zákona číslo 403/2004 Zbierky zákonov o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov, že európske zatýkacie rozkazy vydané Súdom hlavného mesta Budapešť z 19. októbra 2006, č. 3. Bk.962/2006/2, zo 4. októbra 2006, č. 3.Bk.926/2006/2, z 19. októbra 2006, č. 3.Bk.964/2006/2, a zo 16. septembra 2008, č. 1.B.829/2008/28, vydané na L. V., nar. X. V., bytom K., toho času vo väzbe od 23. apríla 2009 o 11.00 hod., štátneho občana Maďarskej republiky sa vykonajú.

Proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu zadržaný L. V. na verejnom zasadnutí zahlásil do zápisnice, že proti rozhodnutiu súdu podáva sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojej obhajkyne i písomne zdôvodnil. Uviedol, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave považuje za nezákonné. Nesúhlasí s tým, aby bol vydaný na trestné stíhanie do Maďarskej republiky, z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre vykonanie vyššie citovaných európskych zatýkacích rozkazov voči jeho osobe. V rámci predbežného vyšetrovania požiadal o povolenie návštevy jedného z jeho advokátov z Maďarskej republiky. Návšteva mu do dnešného dňa nebola povolená. Podľa získaných informácií vo veci

európskeho zatýkacieho rozkazu č. 3.Bk 962/2006/2 z 19. októbra 2006 a č. 3.Bk.964/2006/2 z 19. októbra 2006 mu nebolo vznesené obvinenie, a preto analogicky podľa § 72 ods. 2 Tr. por. malo by sa konať len o osobe, proti ktorej bolo vznesené obvinenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku prvostupňového uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadaného L. V. nie je dôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že zákon č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov v ustanovení § 21 ods. 6 síce pripúšťa možnosť podať proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým tento rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, opravný prostriedok (sťažnosť) prokurátorom a vyžiadanou osobou, avšak len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14.

Podľa § 14 ods. 1 citovaného zákona o európskom zatýkacom rozkaze vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu justičného orgánu štátu pôvodu sa odmieta ,ak

- a) na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz sa vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, ak slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,
- b) bola vykonávajúcemu justičnému orgánu predložená informácia, že vyžiadaná osoba bola právoplatne odsúdená členským štátom, alebo tretím štátom za rovnaký skutok za predpokladu, že uložený trest vykonala, vykonáva, alebo takýto trest podľa právneho poriadku členského štátu, alebo tretieho štátu, v ktorom bol vynesovaný rozsudok, už nie je možné vykonať, alebo bola pre takýto skutok právoplatne oslobodená rozhodnutím justičného orgánu členského štátu, alebo tretieho štátu,
- c) vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d) skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak nejde o konanie podľa § 4 ods. 8, v prípade daní, poplatkov, ciel, alebo meny, nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu len preto, že slovenský právny poriadok neupravuje rovnaký druh daní, alebo ciel, alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

e) vyžiadaná osoba je trestne stíhaná v Slovenskej republike pre ten istý skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

f) slovenské orgány rozhodli o tom, že pre skutok, pre ktorý bol vydaný zatýkací rozkaz, sa nezačne trestné stíhanie, alebo sa v začatom trestnom stíhaní nebude pokračovať, alebo bolo v členskom štáte vydané právoplatné rozhodnutie pre ten istý skutok, ktoré bráni ďalšiemu konaniu, vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu však nebráni, ak vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu je potrebné uprednostniť uskutočnenie trestného konania v štáte pôvodu, predovšetkým z dôvodov zistenia pravdy a vykonania spravodlivého procesu, ochrany oprávneného záujmu poškodených osôb, vymerania trestu alebo jeho výkonu, alebo ak bolo konanie ukončené z dôvodu nedostatku dôkazov, alebo z dôvodu chýbajúceho podania, alebo chýbajúceho splnomocnenia poškodeného,

g) vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie, alebo výkon trestu vyžadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, a na trestné stíhanie takéhoto trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

h) európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne, alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, na palube slovenskej lode, alebo slovenského lietadla, vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu je v tomto prípade neprípustné aj vtedy, ak skutok nie je kvalifikovaný ako trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo

i) európsky zatýkací rozkaz sa týka skutkov, ktoré boli spáchané mimo územia štátu pôvodu a právny poriadok Slovenskej republiky neumožňuje trestné stíhanie pre rovnaké skutky, ak boli spáchané mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 14 ods. 2 citovaného zákona súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, môže jeho vykonanie podmieniť tým, že štát pôvodu poskytne dostatočné záruky, že vyžiadaná osoba môže podľa jeho právneho poriadku a vzhľadom na okolnosti prípadu požiadať v tomto štáte o obnovu konania, ak v konaní ktorému predchádzalo rozhodnutie o uložení trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, nebola vyžiadaná osoba predvolaná osobne alebo inak informovaná o dátume a mieste konania, alebo riadne zastúpená obhajcom.

Podľa § 14 ods.3 citovaného zákona ak štát pôvodu neposkytne dostatočné záruky podľa vyššie citovaného ods. 2 § 14, môže súd, ktorý rozhoduje o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnúť, že sa tento zatýkací rozkaz nevykoná.

Skutočnosť, že vyžiadaná osoba je občanom Slovenskej republiky, nie je dôvodom pre odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu. Rovnako sa postupuje aj vo vzťahu k vyžiadanej osobe, na ktorú sa podľa medzinárodného práva vzťahuje rovnaké zaobchádzanie ako na občana Slovenskej republiky (§ 14 ods.4).

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd vykonal všetky nevyhnutné procesné úkony potrebné pre vyslovenie záveru o tom, či možno rozhodnúť o vykonaní európskych zatýkacích rozkazov a správne konštatoval, že v posudzovanom prípade nie je daná žiadna z okolností predpokladaných v citovanom ustanovení § 14 zákona č. 403/2004 Z.z., ktorá by bránila rozhodnutiu o tom, že sa tieto európske zatýkacie rozkazy vykonajú.

Ako už bolo skôr uvedené, vyžiadaná osoba môže rozhodnutie krajského súdu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu napadnúť sťažnosťou len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu, ktoré sú taxatívne uvedené v citovanom ustanovení § 14 zák. č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov. Pre posúdenie veci preto námietky sťažovateľa, že mu nebola povolená návšteva jeho advokáta z Maďarskej republiky, boli irelevantné. Zadržaný L. V. v konaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu obhajcu mal (§ 19 ods. 1), čím bolo jeho právo na obhajobu a poskytnutie odbornej právnej pomoci dodržané. Sťažnostný súd nezistil žiadny dôvod na odmietnutie vykonania posudzovaných európskych zatýkacích rozkazov v zmysle citovaného ustanovenia § 14 zák. č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacím rozkaze

pretože vydanie L. V. bolo žiadané pre skutky, ktoré sú trestnými činmi podľa právneho poriadku štátu pôvodu, horná hranica trestných sadzieb je podľa právneho poriadku štátu pôvodu 15 rokov a justičnými orgánmi štátu pôvodu boli označené ako trestné činy taxatívne vymedzené v § 4 ods. 8, bod 14/ a 18/ zák. č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacím rozkaze, kedy vykonávajúci štát neskúma trestnosť skutkov podľa svojho právneho poriadku a že trestné stíhanie nie je premlčané. Otázku viny vyžadanej osoby budú riešiť orgány štátu pôvodu v trestnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dôsledku uvedeného dospel k záveru, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2009, sp. zn. 3Ntc 2/2009, je zákonné a správne, teda logicky sťažnosť vyžadného L. V., podanej proti tomuto rozhodnutiu je nedôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti krajskému súdu ustanovenie § 22 ods. 4 zák. č. 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého odovzdanie osoby orgánom štátu pôvodu sa musí zrealizovať najneskôr do desať dní od právoplatnosti rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. júla 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová